

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5Cpr/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613203194
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8613203194.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Ivo Parada, v právnej veci žalobkyne N. C., nar. X.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, XXX XX W., právne zastúpenej Centrom právnej pomoci, Kancelária Svidník, Sov. hrdinov 102, 089 01 Svidník, proti žalovanému Mesto Giraltovce, Dukelská 75, 087 01 Giraltovce, IČO: 321 982, právne zastúpeného JUDr. Sergejom Romžom, advokátom, Hrnčiarska 5, 040 01 Košice, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a náhradu mzdy a náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku spolu v sume 9 268,84 eura s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy za obdobie od 1.9.2013 do 30.4.2015 v sume 8 280 eur brutto a náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku v sume 988,84 eura spolu s 5,05 % úrokom zo sumy 9 268,84 eura od 16.5.2015 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 230,53 eura na účet jej právneho zástupcu Centra právnej pomoci, Kancelária Svidník, Sov. hrdinov 102, Svidník, IČO: 30 798 841, č. ú. 7000245405/8180 Štátna pokladnica, VS: 114213 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 655,50 eura na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala určenia, že skončenie pracovného pomeru žalobkyne výpoveďou zo dňa 22.3.2013, ktorá bola daná podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce žalovaným, je neplatné a zároveň, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy v sume jej priemerného zárobku odo dňa, keď oznámila žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď jej žalovaný umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 5Cpr/2/2013-55 zo dňa 11.4.2014 súd určil, že skončenie pracovného pomeru žalobkyne výpoveďou zo dňa 22.3.2013, ktorá bola daná podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce žalovaným, je neplatné. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy v sume jej priemerného zárobku odo dňa, keď oznámila žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď jej žalovaný umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 189,28 eura na účet jej právneho zástupcu Centra právnej pomoci, Kancelária Svidník, Sov. hrdinov 102, Svidník, IČO: 30 798 841, č. ú. 7000245405/8180 Štátna pokladnica, VS: 114213 do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 eura na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 6CoPr/5/2014-84 zo dňa 14.10.2014 potvrdil vyššie uvedený rozsudok s výnimkou výroku o náhrade mzdy a vo výroku o trovách konania. Zrušil rozsudok vo výroku o náhrade mzdy a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Predmetom ďalšieho konania so zreteľom na uvedené zostala sporná náhrada mzdy.

Súd pripustil zmenu žaloby na pojednávaní dňa 3.7.2015 takto:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi náhradu mzdy za obdobie od 1.9.2013 do 30.4.2015 v sume 8 280 eur brutto a náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku v sume 988,84 eura spolu s 5,05 % úrokom zo sumy 9 268,84 eura od 16.5.2015 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný ohľadne týchto nárokov žalobkyne uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha náhrady mzdy za obdobie od 1.9.2013 do 30.4.2015. V tejto súvislosti bol toho názoru, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na náhradu mzdy vo výške presahujúce obdobie, ktoré je normatívne vyjadrené k § 79 ods. 1 Zákonníka práce. V zmysle predmetného ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce zamestnancovi patrí náhrada mzdy za obdobie odo dňa, keď oznámi zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci, alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. V danej veci súd právoplatne rozhodol o skončení pracovného pomeru ku dňu 1.12.2014. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ si žalobkyňa podanou žalobou domáha náhrady mzdy za obdobie presahujúce maximálnu dobu stanovenú v ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce, to znamená za obdobie po 2.12.2014 navrhol v tejto časti žalobe nevyhovieť a zamietnuť ju. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne za prvých 12 mesiacov v tejto súvislosti poukázal predovšetkým na skutočnosť, že žalobkyňa v tomto rozhodnom období bola zamestnaná od 21.1. do 4.4.2014 v spoločnosti TRYTON SK, s.r.o. V tejto súvislosti bol toho názoru, že priznanie nároku na náhradu mzdy za predmetné obdobie by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a preto navrhol, aby konajúci súd zamietol žalobu aj v tejto časti. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne za obdobie presahujúce 12 mesiacov, to znamená od 30.6.2014 až do 1.12.2014 navrhol, aby konajúci súd vo vzťahu k tejto časti nároku uplatnil moderačné právo, ktoré vyplýva z ust. § 79 ods. 2 Zákonníka práce, a teda aby túto časť nároku žalobkyňi vôbec nepriznal, nakoľko žalobkyňa v inkriminovanom období sa vôbec aktívne neuchádzala o získanie zamestnania u iného zamestnávateľa, bola pasívna, o čom svedčí aj samotná skutočnosť, že žalobkyňa po tom, čo jej skončil pracovný pomer v spoločnosti TRYTON SK, s.r.o. ku dňu 4.4.2014 sa ani nezaevidovala na Úrade práce. Tvrdenia žalobkyne o tom, že sa aktívne uchádzala o zamestnanie v období prevyšujúcom prvých 12 mesiacov je iba tvrdením žalobkyne bez toho, aby toto bolo nejakým spôsobom objektivizované.

Súd vykonal dokazovanie listinami a zistil tento skutkový stav:

Z listu žalovaného zo dňa 22.3.2013 je zrejmé, že žalovaný skončil pracovný pomer so žalobkyňou výpoveďou podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. b) Zákonník práce. Trojmesačná výpovedná doba plynula od 1.4.2013 do 30.6.2013.

Z listu žalobkyne zo dňa 24.4.2013 označený ako „Nesúhlas s výpoveďou z pracovného pomeru“, ktorý bol doručený žalovanému dňa 24.4.2013 vyplynulo, že žalobkyňa oznámila žalovanému, že s ukončením pracovného pomeru nesúhlasí a trvá na tom, aby ju žalovaný naďalej zamestnával.

Z listu žalovaného zo dňa 26.3.2013 je zrejmé, že žalovaný oznámil žalobkyňi, že nevyžaduje jej prítomnosť na pracovisku v období plynutia výpovednej doby a za uvedené obdobie jej bude vyplácať finančnú náhradu funkčného platu.

Z oznámenia o výške a zložení funkčného platu zo dňa 30.9.2011 je zrejmé, že priemerný hrubý mesačný zárobok žalobkyne bol s účinnosťou od 1.9.2011 vo výške 414 eur.

Z oznámenia spoločnosti TRYTON SK, s.r.o., Ťačevská 1639/38A, 085 01 Bardejov zo dňa 4.4.2014 je zrejmé, že táto spoločnosť zrušila pracovný pomer so žalobkyňou založený pracovnou zmluvou zo dňa 21.1.2014 podľa § 72 Zákonníka práce v skúšobnej dobe ku dňu 4.4.2014.

Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že listom zo dňa 22.3.2013 žalovaný skončil pracovný pomer so žalobkyňou výpoveďou podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Trojmesačná výpovedná doba plynula od 1.4.2013 do 30.6.2013. Listom zo dňa 24.4.2013 označený ako „Nesúhlas s výpoveďou z pracovného pomeru“, ktorý bol doručený žalovanému dňa 24.4.2013, žalobkyňa oznámila žalovanému, že s ukončením pracovného pomeru nesúhlasí a trvá na tom, aby ju žalovaný naďalej zamestnával. Listom zo dňa 26.3.2013 oznámil žalovaný žalobkyňu, že nevyžaduje jej prítomnosť na pracovisku v období plynutia výpovednej doby a za uvedené obdobie jej bude vyplácať finančnú náhradu funkčného platu. Žalobkyňa prehlásila, že jej bola vyplácaná žalovaným mzda v mesiacoch apríl 2013, máj 2013 a jún 2013 a taktiež jej bolo vyplatené odstupné vo výške dvoch funkčných plátov. Z oznámenia o výške a zložení funkčného platu zo dňa 30.9.2011 je zrejmé, že priemerný hrubý mesačný zárobok žalobkyne bol s účinnosťou od 1.9.2011 vo výške 414 eur. V každom prípade sa žalobkyňa ako zamestnancovi zachováva nárok na náhradu mzdy vo výške priemerného mesačného zárobku odo dňa oznámenia zamestnanca zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do jeho nástupu na výkon práce alebo do dňa skončenia pracovného pomeru na základe rozhodnutia súdu. Náhrada mzdy zamestnancovi je ako satisfakcia za neplatné skončenie pracovného pomeru. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobkyňu nárok na náhradu mzdy za obdobie od 1.9.2013 do 30.4.2015, kedy trval pracovný pomer, t. j. za 20 kalendárnych mesiacov, spolu v sume 8 280 eur brutto (20 mesiacov x 414 eur).

Na námietky žalovaného, čo sa týka údajného pasívneho správania sa žalobkyne ohľadne hľadania si práce, súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu žalobkyne, že žalobkyňa sa musela zaevidovať na úrade práce, úradu práce zdokladovať, že si aktívne hľadá prácu a taktiež žalobkyňa podstúpila niekoľko rekvalifikačných kurzov. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, Dlhý rad 17, 085 01 Bardejov zo dňa 10.3.2015 vyplynulo, že žalobkyňa bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 1.7.2013 do 22.1.2014 vrátane. Z výsluchu žalobkyne je zrejmé, že okrem toho, že pracovala od 21.1.2014 do 4.4.2014 v spoločnosti TRYTON SK, s.r.o., uchádzala sa o prácu v hoteli Partizán v Brezne dňa 9.10.2013, t. j. v deň, keď mala narodeniny. Ďalej sa uchádzala o prácu aj na Úrade práce v Prešove u pána Pasternáka.

Čo sa týka poukázania na dobré mravy zo strany žalovaného, súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu žalobkyne, že sám žalovaný žalobkyňu vo výpovednej lehote uviedol, že netrvá na tom, aby reálne vykonávala prácu. To svedčí len o úmysloch žalovaného.

Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že priznanie mzdových nárokov žalobkyňu, ktoré presahujú obdobie 12 mesiacov, súd sa taktiež stotožnil s názorom právneho zástupcu žalobkyne, že využitie tohto

moderačného práva v prospech žalovaného by bolo v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na správanie sa žalovaného.

Čo sa týka námietky žalovaného, že žalobkyni neprislúcha náhrada mzdy za obdobie od 21.1.2014 do 4.4.2014, kedy bola zamestnaná v spoločnosti TRYTON SK, s.r.o., teda žalobkyni neprislúcha kumulácia mzdy a náhrady mzdy, je potrebné uviesť, že Zákonník práce takúto možno nevylučuje.

Je potrebné uviesť, že žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný s ňou opätovne ukončil pracovný pomer výpoveďou ku dňu 30.4.2015.

Z oznámenia žalovaného zo dňa 29.4.2015 je zrejmé, že žalobkyňa má nárok na dovolenku za rok 2012 - zostatok dovolenky (prenos do roku 2013) 6 dní, za obdobie 07/2013 - 12/2013, t. j. 15 dní v sume 280,47 eura, za celý rok 2014 30 dní v sume 529,21 eura a za rok 2015 ku dňu 30.4.2015 má nárok na 10 dní v sume 179,16 eura, spolu v sume 988,84 eura.

Podľa § 116 ods. 2 Zákonníka práce za časť dovolenky, ktorá presahuje štyri týždne základnej výmery dovolenky, ktorú zamestnanec nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roka, patrí zamestnancovi náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

Podľa § 116 ods. 3 Zákonníka práce za nevyčerpané štyri týždne základnej výmery dovolenky nemôže byť zamestnancovi vyplatená náhrada mzdy, s výnimkou, ak si túto dovolenku nemohol vyčerpať z dôvodu skončenia pracovného pomeru.

Pretože žalobkyňa nemohla vyčerpať dovolenku za roky 2013 - 2015, súd jej priznal náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku za toto obdobie spolu v sume 988,84 eura, pričom pri jej výpočte vychádzal z vyššie uvedeného oznámenia žalovaného, čo nebolo medzi účastníkmi sporné.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobkyňa si uplatnila proti žalovanému okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9 268,84 eura od 16.5.2015 do zaplatenia. Pracovný pomer žalobkyne u žalovaného skončil dňa 30.4.2015. Výplatný termín u žalobkyne bol vždy k 15. dňu v mesiaci, teda v danom prípade 15.5.2015. Žalovaný istinu žalobkyni doposiaľ nezaplatil, a preto je od 16.5.2015 v omeškaní. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka príslušenstva pohľadávky, žalobe vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože v konaní mala plný úspech žalobkyňa. Trovy pozostávajú z odmeny v sume 150 eur, k tomu patrí 4 x režijný paušál po 7,81 eura, 3 x po 8,04 eura, 3 x po 8,39 eura, za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 12.6.2013, podanie žaloby zo dňa 13.6.2013, účasť na pojednávaní dňa 11.10.2013, účasť na pojednávaní dňa 15.11.2013, účasť na pojednávaní dňa 7.3.2014, záverečné vyjadrenie zo dňa 8.4.2014, účasť na pojednávaní dňa 11.4.2014, účasť na pojednávaní dňa 23.1.2015, návrh na zmenu žaloby zo dňa 20.4.2015, účasť na pojednávaní dňa 3.7.2015 (§ 14a ods. 2 písm. c), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Náhrada trov konania je spolu v sume 230,53 eura, ktorú súd zaviazal zaplatiť žalovaného žalobkyni na účet jej právneho zástupcu Centra právnej pomoci, Kancelária Svidník, Sov. hrdinov 102, Svidník, IČO: 30 798 841 (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je podľa § 4 ods. 3 tohto zákona od poplatku oslobodená a súd jej návrhu vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného

žalovaného zaplatiť súdny poplatok za návrh o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru v sume 99,50 eura (položka 1 písm. b) Prílohy vyššie uvedeného zákona) a súdny poplatok za návrh pri uplatnení nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru v sume 556 eur, t. j. 6 % zo sumy 9 268,84 eura (položka 1 písm. a) Prílohy vyššie uvedeného zákona), čo pozostáva z náhrady mzdy v sume 8 280 eur a náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku v sume 988,84 eura, spolu v sume 9 268,84 eura, teda spolu súdny poplatok v sume 655,50 eura na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku dňa 16. júla 2015